Nr 693

av herr Johansson i Skärstad m. fl.
om beskattningen av extrainkomster.

I motionen 129 till 1973 års riksdag framhölls att det är en allmän uppfattning här i landet att beskattningen av extrainkomster nu är så hög att den mycket starkt förtar lusten att arbeta extra. Motionen utmynnade i en hemställan om utredning och förslag om lindrigare beskattning av extrainkomster. Skatteutskottet anförde i sitt betänkande 1973:19 att 1972 års skatteutredning enligt sina direktiv är oförhindrad att pröva den i motionen uppställda frågan.

När huvudparten av vad man tjänar går till skatt, lönar det sig inte att arbeta extra, säger många människor. Denna syn på tingen påverkar givetvis medborgarnas skattemoral, eftersom många av dem som tvingas arbeta extra för att klara sin egen och familjens försörjning frestas att utelämna extrainkomsterna vid deklarationen. De höga skattesatserna för extrainkomster gör alltså att staten inte får in vad den borde ha i skatt, samtidigt som allmänhetens skattemoral blir sämre. Dessutom inverkar denna syn på beskattningen menligt på inkomsttagarnas sjukpenning och ATP-poäng.

En förbättring av skattemoralen bör kunna uppnås om låg- och medelinkomsttagarnas intäkter av extraarbete beskattades lindrigare än den inkomst de har av sitt ordinarie arbete. Extrainkomsterna skulle då inte läggas ovanpå den ordinarie inkomsten utan beskattas efter en särskild skala. Om man med ett lindrigare skatteuttag för extrainkomster kunde uppnå att en större del av sidoinkomsterna deklarerades – och det förefaller mycket troligt – innebär det en vinst för staten, samtidigt som inkomsttagarna själva dels stimuleras att åta sig extraarbete, dels slipper alla samvetskonflikter vid uppgörande av självdeklaration. Följden blir med andra ord en högre bruttonationalprodukt och minskade frestelser att undanhålla extrainkomsterna från beskattning.

För det övervägande antalet löntagare med heltidsanställning är det heller ingen svårighet att avskilja den inkomst som härrör från extraarbete, och om man stipulerar att extrainkomsterna inte får överstiga 50 % bör garantier skapas för att skatteskalorna inte missbrukas.

En allmänt positiv inställning till extraarbete medverkar också till att skapa en bättre situation för de människor som nu i varierande grad sätter sin lit till allmänna bidrag av olika slag för att klara sina levnadskostnader. Lindrigare skatteskalor för extrainkomster skulle därigenom bli en sporre för många av dem att klara sig själva utan samhällets hjälp.

Om det sedan också införs en maximiregel rörande storleken av den ex-

trainkomst som skall premieras i skattehänseende kan man förhindra att någon för över större delen av sina inkomster på extraarbete och skär ner inkomsterna av det ordinarie arbetet.

För den stora gruppen pensionärer kan slutligen gälla att pensionen räknas som huvudinkomst och andra inkomster härutöver som inkomst av extraarbete. Inkomst av kapital och liknande bör hållas utanför systemet.

Med hänvisning till det anförda yrkas

att riksdagen hos regeringen hemställer om skyndsamt förslag från 1972 års skatteutredning om lindrigare beskattning av extrainkomster.

Stockholm den 23 januari 1975

SVEN JOHANSSON (c)
i Skärstad

NILS-ERIC GUSTAFSSON (c)
i Byske

BENGT BÖRJESSON (c)
i Falköping

MARIANNE KARLSSON (c)